

Der stode tre skalke og tænkte på et råd
tingluti, tangluti, lustudilej
hvordan de til møllerens datter ville nå
Stolten Adelus.
Bådsmanshus, krusmusidus,
tingluti, tangluti, lustudilej,
krestomani for snurrevurreri.
for ceremoni.

De to tog den tredje og stopped' i en sæk
Så bar de ham over den møllere bæk.

"Og hvad haver du i sækken din?"
"Jeg haver rug og hvede så fin."

"Du sætte din sæk ved min datters seng,
for der kommer slet ingen rotter frem."

Men når der blev mørkt i hver eneste vrå,
begyndte vores sæk at krybe og gå.

"O fader, o fader du tænde lys,
der er kommet tyve i møllerehus."

Men skalken han klappedø på den rosen kind:
"Og du skal være allerkæresten min."

"O fader, o fader du slukke lys,
det var blot en kat, han tog den mus!"

Da svared' den kælling, i bænken lå:
"Den kat den har sguøtræsko støvler på!"

"Og ti du kælling, der får du skam!
I morgen der skal du i mølleredam!"

Og kællingen sank, men posen flød,
de arme mand sad på bredden og græd.

Den kælling hun sank, og posen flød,
og alt det mel det blev til grød.

Den kælling i bækken hun havde kun én tand.
Den hug hun i hans røv og så hev hun sig i land.